

ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ, ΩΣ ΜΑΡΤΥΡΑ, ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΠΡΟΦΟΡΙΚΕΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ «ΔΗΛΩΣΕΙΣ» ΚΑΙ «ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ» ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ.

**Εισήγηση Γιάννη Μ. Κοτζαμανίδη
Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω**

**ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΠΟΙΝΙΚΟΛΟΓΩΝ ΚΑΙ ΜΑΧΟΜΕΝΩΝ
ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΤΗΣ 1-4-2017**

A.- ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ.

Είναι γνωστή η, δυστυχώς, σταδιακά διευρυνόμενη πρακτική ορισμένων αστυνομικών οργάνων, να υποκαθιστούν τα στοιχειωδώς απαραίτητα και αναγκαία για την θεμελίωση της κατηγορίας αποδεικτικά στοιχεία, με την εύκολη και δικονομικά απαράδεκτη λύση της **ΜΑΡΤΥΡΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ σε βάρος του ... εαυτού του !!!**

Πιο συγκεκριμένα, παρατηρείται όλο και πιο συχνά το φαινόμενο, μετά την σύλληψη κάποιου προσώπου, ως δράστη ή ως υπόπτου τέλεσης συγκεκριμένης ποινικά κολάσιμης πράξης, από τους αστυνομικούς που συμμετέχουν στη σύλληψη του ή τον συνοδεύουν ως φρουροί, μέχρι τον τόπο κράτησης του, να εμφανίζονται, ως γενόμενες, διαλογικές συζητήσεις μαζί του, στα πλαίσια των οποίων φέρεται να ομολογεί το σύνολο των επί μέρους στοιχείων της κατηγορίας και των πραγματικών περιστατικών, που αφορούν τα διερευνώμενα εγκλήματα.

Ακολούθως, οι εν λόγω άτυπες «δηλώσεις» και «ομολογίες» του κατηγορουμένου, ενσωματώνονται αυτούσιες στις προανακριτικές καταθέσεις των ως άνω αστυνομικών οργάνων, καθιστάμενες η μοναδική ουσιαστική βάση της γνώσης τους σχετικά με κρίσιμα γεγονότα και στοιχεία των αποδιδόμενων στον κατηγορούμενο εγκλημάτων.

Τις καταθέσεις τους αυτές επαναλαμβάνουν οι εν λόγω μάρτυρες αστυνομικοί ενώπιον του Ανακριτή και στο ακροατήριο του αρμοδίου Ποινικού Δικαστηρίου, το οποίο τις περισσότερες φορές, τις αποδέχεται, ως νόμιμες και παραδεκτές, κηρύσσοντας ένοχο τον κατηγορούμενο, έστω και αν αυτός, στις επίσημες απολογίες του, τόσο στην προδικασία, όσο και στο ακροατήριο αρνείται ρητά και κατηγορηματικά την κατηγορία.

Πρόκειται για μεθόδευση, η οποία, για τους λόγους που πιο κάτω θα αναπτυχθούν, εκθέτει ανεπανόρθωτα το δικαίκο μας σύστημα και προσβάλλει βάνουσα το νομικό μας πολιτισμό.

Πρέπει, δε, να τονισθεί ότι, όπως αναλυτικά πιο κάτω θα αναφερθεί, η συγκεκριμένη αυτή μεθόδευση αποδοκιμάζεται έντονα και από αυτήν την ίδια την κορυφαία ιστοσελίδα της Ελληνικής Αστυνομίας (POLICENET), χαρακτηρίζοντας την «χωροφυλακίστικη» πρακτική.

Σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να εξαλειφθεί οριστικά το επαχθές αυτό, για την ορθή απονομή της Δικαιοσύνης, άγος, αναγκαία και απαραίτητη παρίσταται, κατά την άποψή μας, μια συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση, κατά το πρότυπο των άρθρων 211 και 211 Α ΚΠΔ.

B.- ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΝΟΜΙΚΗ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ

Τεκμηριώνοντας, λοιπόν, από νομική άποψη την παραπάνω θέση και άποψη, κρίνω σκόπιμο να επισημάνω, περαιτέρω, τα ακόλουθα:

I.- Όπως είναι γνωστό, κατά την εξέταση του συλληφθέντος ως δράστη ή ως υπόπτου κατά το στάδιο της προανάκρισης, **ΑΥΤΟΣ ΑΠΟΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ**, προκειμένου να αποφεύγεται το τέχνασμα της μαρτυροποίησης και να μην παραβιάζονται τα δικαιώματα σιωπής και της μη αυτοενοχοποίησής του, ως ειδικότερης έκφρασης του δικαιώματος δίκαιης δίκης, σύμφωνα με το άρθρο 6 της Ε.Σ.Δ.Α.

Τούτο, δε, διότι, όπως επίσης είναι γνωστό, κατά το άρθρο 105 ΚΠΔ., όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με το άρθρο 2 του Ν. 2408/1996, όταν ενεργείται προανάκριση σύμφωνα με το άρθρο 243 παρ. 2 ΚΠΔ, **Η ΕΞΕΤΑΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ, ΟΠΩΣ ΟΡΙΖΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 273 ΚΑΙ 274 ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΕΧΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 103 ΚΑΙ 104 ΚΠΔ.**

Η κατά παράβαση του ανωτέρω άρθρου εξέταση είναι **ΑΚΥΡΗ** και δεν λαμβάνεται υπ' όψιν.

Κατά τα άλλα, εφαρμόζεται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 31 ΚΠΔ, που αναφέρεται στην προκαταρκτική εξέταση και στο οποίο ορίζεται, ότι «*αν όμως έγινε έγγραφη εξέταση του υπόπτου, η εξέταση αυτή δε μπορεί να αποτελέσει μέρος της δικογραφίας, αλλά παραμένει στο αρχείο της Εισαγγελίας*».

Με την αντικατάσταση αυτή του άρθρου 105 ΚΠΔ με τον παραπάνω Ν. 2408/1996, **σκοπήθηκε, όπως από την εισηγητική έκθεση του Νόμου αυτού προκύπτει, να τερματισθεί το απαράδεκτο καθεστώς της παραβιάσεως των δικαιωμάτων του κατηγορουμένου στην διάρκεια της αυτεπάγγελτης (αστυνομικής) προανακρίσεως**, που συνίσταται, κυρίως, στην απαγόρευση της επικοινωνίας του με συνήγορο πριν από την καθ' οιονδήποτε τρόπο εξέτασή του, γεγονός που θάλπει, κατά την κοινή πείρα, την πρακτική αυθαίρετων προσβολών της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και δημιουργεί αρνητική προδιάθεση σε βάρος των Αστυνομικών Οργάνων.

Έτσι, με την πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού καθίσταται πλέον υποχρεωτικό ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΣΥΛΛΗΦΘΕΙ ΩΣ ΔΡΑΣΤΗΣ ή σε βάρος του οποίου υπάρχουν υπόνοιες, ότι ενέχεται στην πράξη, για την οποία διεξάγεται προανάκριση, χωρίς προηγούμενη Εισαγγελική παραγγελία, ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΕΤΑΙ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ Ο,ΤΙ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΤΑΣΗ ΚΑΘΕ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ, ώστε να αποκλείεται το τέχνασμα της "μαρτυροποίησης" και να διασφαλίζεται το υπερασπιστικό του δικαίωμα.

Με την δεύτερη, δε, παράγραφο του ίδιου άρθρου ορίζεται ρητά, ότι η, κατά παράβαση του πρώτου εδαφίου, εξέταση του δράστη, που έχει συλληφθεί ή του υπόπτου, είναι άκυρη και δεν λαμβάνεται υπ' όψιν, εφαρμοζομένης, κατά τα άλλα, της παραπάνω διατάξεως του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 31ΚΠΔ.

Σε διαφορετική περίπτωση, δημιουργείται απόλυτη ακυρότητα κατ' άρθρ. 171 παρ. 1 περ. δ' ΚΠΔ και 510 παρ. 1 στοιχ. α' ΚΠΔ.

(Βλ. παρακαλώ σχετικά ΑΠ 403/2008 Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ).

II.- Τις ανωτέρω σκέψεις και παραδοχές της η Θεωρία και η Νομολογία θεμελιώνει στο εξής, ειδικότερα, αναλυτικό σκεπτικό:

1.- Εφ' όσον εκείνος, που συνελήφθη, **ΕΙΝΑΙ ΗΔΗ, ΜΕ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ, ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ**, γι' αυτό του αποδίδονται άμεσα οι εναντίον του κατηγορίες δεν μπορεί να αποτελέσει μάρτυρα (και μάλιστα μάρτυρα εναντίον του εαυτού του ή συγκατηγορούμενου του) σε καμία απολύτως περίπτωση.

Οποιαδήποτε δήλωση κάνει το συγκεκριμένο πρόσωπο, που είναι ήδη κατηγορούμενος, προς τα Όργανα της Αστυνομίας, **ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΜΑΡΤΥΡΑ, ΑΛΛΑ ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ**, είτε τα συγκεκριμένα Όργανα της Αστυνομίας έχουν, είτε δεν έχουν την ιδιότητα του ανακριτικού υπαλλήλου.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, **η πιο πάνω δήλωση, που το ανωτέρω πρόσωπο, που είναι ήδη κατηγορούμενος, κάνει προς τα Όργανα της Αστυνομίας, πρέπει να λαμβάνεται και να δίνεται με τις εγγυήσεις που ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας προβλέπει για την απολογία του κατηγορούμενου και, μάλιστα, με την εγγύηση της δυνατότητας του κατηγορούμενου να ασκήσει το δικαίωμα του στην σιωπή και στην μη αυτοενοχοποίηση και το δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο.**

2.- «Απολογία» του κατηγορουμένου δεν είναι μόνον οι δηλώσεις, που κάνει όταν εξετάζεται επίσημα, ως κατηγορούμενος, αλλά και **ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ, ΠΟΥ ΚΑΝΕΙ ΟΤΑΝ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΣΤΕΙ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ.**

Η έννοια της απολογίας είναι λειτουργική έννοια.

Οποιαδήποτε δήλωση του κατηγορουμένου, ΟΠΟΤΕ ΚΑΙ ΑΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΑΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ, εφ' όσον ήδη, με και από την σύλληψη του, έχει προσλάβει την ιδιότητα του κατηγορουμένου, συνιστά λειτουργικά (από την άποψη της δικονομικής λειτουργίας της) ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο, είναι αναγκαίο να του γνωστοποιούνται οι εναντίον του κατηγορίες και να του δίδεται, προηγουμένως, η δυνατότητα να κάνει χρήση όλων των δικαιωμάτων του.

3.- Εφ' όσον τα λεγόμενα του ήδη κατηγορουμένου δεν μπορούν να αποτελέσουν, πλέον, μαρτυρία, αλλά, αποκλειστικά και μόνον, απολογία κατηγορουμένου, αποκλείεται άλλο πρόσωπο, για παράδειγμα Αστυνομικός που συμμετέχει στην σύλληψη του ή είναι μαζί του μετά την σύλληψη του και τον συνοδεύει ως Αστυνομικός που συμπαρίσταται για την φρούρηση του κατηγορουμένου, να μεταφέρει και καταθέσει τα λεχθέντα από τον ήδη κατηγορούμενο ως «εξ ακοής μάρτυρα».

Κι αυτό γιατί όσα λέει ο κατηγορούμενος είναι πλέον λειτουργικό περιεχόμενο όχι μαρτυρίας, που μπορεί να αναπαραχθεί από εξ ακοής μάρτυρα, αλλά απολογίας.

Ο ήδη κατηγορούμενος, που πρέπει, αμέσως μετά την σύλληψή του, να του έχει γνωστοποιηθεί οποιαδήποτε εναντίον του κατηγορία, **ΔΕΝ ΣΥΖΗΤΕΙ ΟΥΤΕ ΔΙΑΛΕΓΕΤΑΙ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΟΥΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΠΑΡΑ ΜΟΝΟΝ ΑΠΟΛΟΓΕΙΤΑΙ.**

Το να καταθέτει ο μάρτυρας Αστυνομικός, ως «εξ ακοής μάρτυρας», όσα «άκουσε» να λέει, να δηλώνει ή να αφηγείται ο κατηγορούμενος κατά την σύλληψή του ή αμέσως μετά από αυτήν ή κατά την μεταγωγή του στο Αστυνομικό Τμήμα, είναι ένα σύνηθες φαινόμενο της πράξης.

Όμως ο μάρτυρας Αστυνομικός, όπως και οποιοσδήποτε μάρτυρας, μπορεί να μεταφέρει και να καταθέσει στο ακροατήριο, ως «μάρτυρας εξ ακοής», **ΜΟΝΟ ΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΛΛΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ ΜΑΡΤΥΡΑΣ.**

Δεν μπορεί, όμως, να καταθέσει ως «μάρτυρας εξ ακοής» **ΟΣΑ ΑΚΟΥΣΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΗΔΗ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΟΥ**, διότι **οι οποιοσδήποτε δηλώσεις του ήδη κατηγορουμένου, μετά από την σύλληψή του, όπως τονίσθηκε, αποτελούν ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΟΧΙ ΜΑΡΤΥΡΙΑ.**

4.- Συνεπώς, δεν είναι δυνατό οι δηλώσεις του κατηγορούμενου, που συνιστούν απολογία, να μετατραπούν και μεταστραφούν σε μαρτυρία, την οποία μεταφέρει και καταθέτει στο Δικαστήριο ο Αστυνομικός ως «μαρτυράς εξ ακοής» και, μάλιστα, μαρτυρία εναντίον του κατηγορουμένου ή συγκατηγορουμένου του.

Κι αυτό γιατί έτσι ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΝΤΑΙ, ΚΑΤΑΣΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΝΤΑΙ τα δικαιώματα του κατηγορουμένου και, μάλιστα, το δικαίωμα στην σιωπή και στην μη αυτοενοχοποίηση, το δικαίωμα στην απολογία, δηλαδή το δικαίωμα να απολογηθεί ως κατηγορούμενος, όταν και εφ' όσον είναι ήδη κατηγορούμενος, καθώς και το δικαίωμα να κάνει, πριν από την απολογία του, χρήση όλων των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου, που προβλέπονται από τον ΚΠΔ.

5.- Σύμφωνα, με τα παραπάνω, εάν άλλο πρόσωπο και, μάλιστα, Αστυνομικός, καταθέσει, είτε στην διαδικασία στο ακροατήριο, είτε στην προδικασία ως «εξ ακοής» μάρτυρας, όσα άκουσε από τον ήδη κατηγορούμενο μετά από την σύλληψή του και πριν από την επίσημη εξέτασή του ως κατηγορουμένου, είτε έχει γίνει άμεση ενημέρωση του κατηγορούμενου για την κατηγορία, είτε, κατά μείζονα λόγο, αν δεν έχει γίνει άμεση ενημέρωσή του για οποιαδήποτε εναντίον του κατηγορία, επέρχεται ΑΠΟΛΥΤΗ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ (διαδικασίας στο ακροατήριο ή προδικασίας), εφ' όσον η κατάθεση αυτή αναγνωσθεί στο ακροατήριο ή ληφθεί με οποιονδήποτε τρόπο υπ' όψιν στο ακροατήριο ή στην προδικασία, δεδομένου ότι πρόκειται για ανάγνωση ή λήψη υπ' όψιν μη συννόμως ληφθείσας απολογίας.

Αυτή η απόλυτη ακυρότητα θεμελιώνει λόγο αναίρεσης, σύμφωνα με το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. α' ΚΠΔ για τις αποφάσεις και το άρθρο 484 παρ. 1 στοιχ. α' ΚΠΔ για τα βουλεύματα.

6.- Σε ακολουθία, λοιπόν, όλων των ανωτέρω, είναι προφανές, ότι η οποιαδήποτε δήλωση του κατηγορουμένου που καταθέτει ο «εξ ακοής μάρτυρας» συνιστά, στην πραγματικότητα, μια απολογία που έχει υφαρπασθεί (υφαρπαγείσα απολογία) και, συνεπώς, μια απολογία που έχει ληφθεί παρανόμως.

Μετά ταύτα, πρόδηλο είναι το γεγονός, ότι **όταν ο μάρτυρας Αστυνομικός καταθέτει όσα του δήλωσε ο κατηγορούμενος ή ο συγκατηγορούμενος του κατηγορουμένου, δεν υφίσταται μαρτυρία του μάρτυρα Αστυνομικού, αλλά, αποκλειστικά και μόνον, άκυρη απολογία του ίδιου του κατηγορουμένου, η οποία δεν μπορεί να ληφθεί υπ' όψιν και δεν έχει κανένα απολύτως ουσιαστικό περιεχόμενο.**

(Βλ., αναλυτικά, και στα σχόλια του Γ. Συλίκου υπό την ΕφΠατρ 225/2006 Πράξη και Λόγος του Ποινικού Δικαίου 2006 σελ. 436 και επ.).

III.- Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονισθεί, ότι, κατ' ορθή εφαρμογή της διατάξεως του άρθρου 211 ΚΠΔ, θα έπρεπε, επί ποινή ακυρότητας της διαδικασίας, να απαγορεύεται να εξετάζονται, ως μάρτυρες, στο ακροατήριο, οι αστυνομικοί που ενήργησαν με τον προπεριγραφέντα τρόπο.

Κι' αυτό γιατί υποβάλλοντας (άτυπα) προφορικές ερωτήσεις στον συλληφθέντα κατηγορούμενο και αξιοποιώντας τις αντίστοιχες απαντήσεις του, ως περιεχόμενο των καταθέσεων τους ή άλλων (διαβιβαστικών κλπ.) εγγράφων, είναι προφανές, ότι ασκούν, υπό την λειτουργική έννοια του όρου, **ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ.**

Με δεδομένο, όμως, ότι πάγια πλέον η Νομολογία έχει περιορίσει την ιδιότητα του ανακριτικού υπαλλήλου, μόνο στο πρόσωπο εκείνου, που υπογράφει την σχετική έκθεση εξετάσεως κατηγορουμένου καθίσταται προβληματική η επίκληση και ευδοκίμηση της ανωτέρω δικονομικής ακυρότητας.

IV.- Όπως προαναφέρθηκε, **απολύτως σύμφωνη με όλα τα παραπάνω είναι και η άποψη και της κορυφαίας ιστοσελίδας της Ελληνικής Αστυνομίας (POLICENET)**, η οποία, αναφερόμενη στο συγκεκριμένο αυτό ζήτημα, αναφέρει, μεταξύ άλλων, και τα εξής:

«Απαγορεύεται, κατά το 211ΚΠΔ, η ανάγνωση κατάθεσης αστυνομικού που μεταφέρει στη διαδικασία στο ακροατήριο όσα άκουσε ως εξ' ακοής μάρτυρας και, ιδίως, ως ο εξετάσας ατύπως και προφορικώς μάλιστα τον κατηγορούμενο μετά τη σύλληψη του και μάλιστα «μέχρι που πήγαν στο τμήμα», μεταφέρει αποκλειστικά άκυρη κατάθεση κατηγορουμένου και συγκατηγορουμένου, διότι το περιεχόμενο της μαρτυρίας του μάρτυρα αστυνομικού είναι στην περίπτωση αυτή η μαρτυρική κατάθεση ή απολογία κατηγορουμένου και συγκατηγορουμένου μετά τη σύλληψη, που είναι όμως άκυρη, διότι έπρεπε να εξετασθούν ως τέτοιοι δηλ. ως κατηγορούμενοι και να συνταχθούν και οι σχετικές ανακριτικές εκθέσεις όπως ο νόμος επιτάσσει, αφού διαφορετικά επέρχεται «μαρτυροποίηση» του κατηγορουμένου.

Άρα η «χωροφυλακίστικη» καθημερινή πρακτική να μεταφέρει ο αστυνομικός με ένορκη κατάθεση του όσα άκουσε από τον κατηγορούμενο ΔΕΝ βρίσκει έρεισμα στο Νόμο»

Γ.- ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

Με δεδομένο το γεγονός, ότι η εκ μέρους της Νομολογίας, ομόφωνη αποδοχή και υιοθέτηση της ανωτέρω, κατά το μάλλον ή ήττον αυτονόητα ορθής και τεκμηριωμένης, άποψης, εμφανίζεται αμφίβολη, εν όψει, κυρίως, της θεωρητικά και νομικά μη αποδεκτής σκοπιμότητας της υποχώρησης των θεμελιωδών δικονομικών και ατομικών δικαιωμάτων του κατηγορούμενου, χάριν της αποτελεσματικής δίωξης του εγκλήματος, έστω και με αμφισβητούμενης εγκυρότητας αποδεικτικά μέσα, αναγκαία και επιβεβλημένη παρίσταται, κατά τη γνώμη μας, η σχετική νομοθετική παρέμβαση της Πολιτείας.

Μια νομικά ορθή και προσήκουσα, με βάση τα παραπάνω, νομοθετική ρύθμιση, θα μπορούσε να έχει το εξής περιεχόμενο:

«ΑΡΘΡΟ 211 Β ΚΠΔ: Με ποινή ακυρότητας της διαδικασίας απαγορεύεται η ανάγνωση στο ακροατήριο κατάθεσης αστυνομικού ή άλλου διωκτικού οργάνου που μεταφέρει όσα πληροφορήθηκε ως εξ ακοής μάρτυρας απ' τον ίδιο τον κατηγορούμενο και, ιδίως, ως εξετάσας, ατύπως και προφορικώς, τον κατηγορούμενο, μετά την σύλληψη του ως δράστη ή ύποπτο ποινικά κολάσιμης πράξης. Σε κάθε περίπτωση, δε, η μαρτυρική κατάθεση αστυνομικού ή άλλου διωκτικού οργάνου με το πιο πάνω περιεχόμενο δεν μπορεί να στηρίξει την καταδίκη του κατηγορουμένου»

Γιάννης Μ. Κοτζαμανίδης
Δικηγόρος Παρ' Αρείω Πάγω